

raadede en Tid, og har ført den jævnt og godt og sundt fremad. Men samtidig bygger Forslaget paa Erkendelsen af, at visse Brøst og Mangler findes der, og at der vil kunne bødes paa disse ved forskellige Ændringer, knyttede til det nu bestaaende. Saa kan man kalde det saaledes foreliggende Forslag midlertidigt, for saa vidt som det bliver den senere vundne Erfaring, overhovedet vor Folkeskoles hele Udvikling, der bliver bestemmende for, naar dette Spørgsmaal paa ny maa tages op, hvorledes og under hvilke Synspunkter det til den Tid maa søges løst.

Men maa jeg samtidig i denne Forbindelse optage en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier). Det ærede Medlem udtalte, at Lovforslagets egentlige Indhold findes i dets § 4 og er udtrykt i disse Linier: Fordringerne ved Undervisningen og Fordringerne ved Prøven fastsættes af Ministeriet. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen), der nu havde Ordet, var inde paa det samme og fandt, at disse Ord, denne Paragraf var ret utilfredsstillende. Men lad mig erindre om — ja, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde det ogsaa selv —, at det samme staa Ord til andet i den nugældende Lov, og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds var jo Udvalgsmedlem, og et Udvalgsmedlem, der med Iver og Sagkundskab deltog i Debatten, den Gang Seminarieloven af 1894 blev udarbejdet — det ærede Medlem havde den Gang intet at bemærke dertil. Der var, saaledes som Lovforslaget forelaa, et Punktum til i denne Paragraf, dette Punktum blev af hele Udvalget foreslaaet udstemt, saa at § 4 kom til at staa i hele sin Nøgenhed og hele sin Fylde: Maalet for Undervisningen og Fordringerne ved Prøven fastsættes af Ministeriet.

Og hvorledes skulde vi egentlig ogsaa kunne lovgive om Eksamensfordringer? Vi have i hvert Fald aldrig gjort det før. Fordringerne ved Ingeniøreksamen ved polyteknisk Læreanstalt, Fordringerne ved den afsluttende Eksamen ved Tandlægeskolen, ved farmaceutisk Læreanstalt osv. findes ingen Steder særlig lovbestemte. Jeg skal her særlig nævne Loven om Almenskolen af 1903. Denne meget betydningsfulde og dybt indgribende Lov har en Paragraf, der lyder saaledes: Indholdet og Omfanget af Undervisningen saavel for Mellemskolen som for hver af Gymnasiets tre Linier fastsættes ved kgl. Anordning,

hvilket siger ganske det samme — og siger det samme for hele Mellemskolen og for Gymnasiet med dets tre Linier —, som her hidtil har været gældende og videre foreslaas for Seminarierne. Er den egentlige Kærne i Lovforslaget, saaledes som det er blevet udtalt, denne § 4, hvorefter Fordringerne ere tagne ud af Loven og lagte i Regeringens Haand, saa er det i hvert Tilfælde ganske det samme, som gælder for enhver anden Læreanstalt, hvorom der er lovgivet.

Loven kan kun fastsætte de ydre Rammer; selve Spørgsmaalet om Undervisningens Omfang og om Fordringerne i de enkelte Fag osv. maa fastsættes af Administrationen allerede af den Grund, at saadanne Fordringer jo ikke kunne stivne, men maa til enhver Tid kunne ændres og omformes, naar Erfaringen hos dem, der daglig arbejde med Sagen, kan tale derfor eller kræver det. Men paa den anden Side er jo Meningen heller ikke det, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds udtalte, at hver ny Minister saa kunde finde paa at komme med nye Anordninger. Nej, § 3 i den nugældende Seminarielov har jo bestaaet siden 1894, og vi have haft adskillige Kultusministre i den Tid, men der er ikke sket nogen Forandring i den ministerielle Bekendtgørelse, der blev udstedt i 1894. Men Adgang maa der være til underhaanden i et eller andet Fag, alt som Erfaringerne tale derfor, eller der fra dem, der arbejde med Loven, stilles Forslag eller Fordringer derom, at kunne indføre Forandringer.

Til syvende og sidst bliver det heller ikke Ministeriet, der med sine Anordninger giver Undervisningsloven Kærnen. Kærnen maa gives omkring paa Anstalterne ved det daglige Arbejde. Det er dette, der maa sætte Kærnen baade i Loven og i de ministerielle Anordninger og Cirkulærer angaaende Enkelthederne. Dette var det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds enig med mig i. Men der er heller ikke ved Lovforslaget her nogen Tanke om, at den Frihed, der hidtil har raadet i Seminarierne med Hensyn til Kærnen i Loven og Cirkulærerne, skulde tages bort. Det har ingenlunde været min Tanke, og en saadan Tanke er i det hele ikke opstaaet hos nogen.

Ogsaa det ærede Medlem fra Odense (Halsted) fremsatte mod en Paragraf i Loven en Indvending af lignende Art som den, der fremsattes af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds. Den Paragraf, overfor hvilken det ærede